జగన్నాథ రథ చక్రాలు

జగనాథస్వామి రథోత్సవం రంగరంగ వైభవంగా జరుగుతోంది. వేలాదిమంది భక్తులు "జై జగన్నాథ్" అంటూ భక్తి పారవశ్యంతో కీరిస్తూ ఊగిపోతున్నారు. స్వామివారి రథాన్ని బంతిపూలతో అలంకరించారు. "బంతిపూలరథం" అంటే అలాగే ఉంటుందనిపిస్తోంది. రథం మీదున్న ఉత్సవ మూర్తులకీ రకరకాల అలంకారాలు చేశారు. రథానికి బలమైన పొడవాటి మోకులను కట్టారు.

సాయంత్రం ఆరుగంటలు కావస్తోంది. శీతాకాలం పొద్దేమో మసక చీకట్లు అలముకుంటున్నాయి. రథోత్సవం సమీపించే సరికి జన సమూహం లక్షల సంఖ్యలోకి జేరింది. "జై జగన్నాథ్" అన్న నినాదాలతో రథం భారంగా కదిలింది. రథానికున్న కొయ్యచక్రాలు కిర్రుమంటూ భారంగా కదిలాయి. భక్తులు శక్తిని కూడగట్టుకుని "జై జగన్నాథ్" అంటూ రథానికి కట్టిన మోకులను లాగడం ప్రారంభించారు. రథానికి అమర్చిన విద్యుద్దీపాల కాంతులు కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలుపుతున్నాయి. ఆ జనసముద్రంలో రథం కదులుతుంటే వెలుగుకొండ కదిలివస్తున్నట్లుగా ఉంది. చల్లని నీటిమీద వయ్యారంగా సాగుతున్న రాజహంసలాగా కదులతోంది రథం.

రథం మీదున్న ఉత్సవ విగ్రహాలముందు ఒక ప్రక్కగా నిలబడి వీవనతో విగ్రహాలను విసురుతున్నాడు పూజారి. విగ్రహాలకి ఇరుప్రక్కలా ఆలయ పెద్దలు కూర్చుని ఉన్నారు. రథం అడుగడుగునా ఆగుతూ సాగుతోంది. ఆగినప్పుడల్లా ఇరుప్రక్కలా ఇళ్లలోని వారు పళ్ళాల్లో కొబ్బరికాయలు, పూలు, కర్పూరం, అగరవత్తులు, ఇతర కానుకలు పెట్టి స్వామివారికి అర్పిస్తున్నారు. పిల్లపూజారి వాటిని అందుకుంటూ పెద్ద పూజారికి అందిస్తున్నాడు. ఆయన వాటిని స్వామికి నివేదించి తిరిగి ఆ భక్తులకు అందజేస్తున్నాడు. స్వామి వారికి కానుకులు ఇస్తే తమ జన్మ ధన్యమైనట్లు భావిస్తున్నారు భక్తులు.

చీకటి ముదిరింది. జనంలో ఎక్కువమంది వచ్చింది భక్తికంటే రక్తికోసం. పోలీసు బందోబస్తు ఎంతగా ఉన్నా జనంలో తోసుకోవడం, నెట్టుకోవడం ఎక్కువైంది. ఇనుపముక్క అయస్కాంతం వైపు జరిగేటట్లు జనం తోపుడు ఆడవారివైపు ఎక్కువయింది.

మాధవరావు గారికి సంఘంలో మంచి పేరు ప్రతిష్టా ఉన్నాయి. ఉన్నత ఉద్యోగం చేస్తున్న ఆయః నిష్పక్షపాతంగా ఉంటాడని ప్రతీతి. దబ్బపండు ఛాయ, వల్లనిజుట్టు వత్తయిన మీసకట్టు, గ్లాస్కోపంచె, తెల్లలాల్చీ, జరీఅంచుకండువా, ఈ ఆహార్యంతో వయసు మీనా, అందంగా ఆకర్షణీయంగా ఉండటమే కాక చూసేవారికి ఆయన పట్ల గౌరవభావం కలుగుతుంది. ఆయన కూడా తిరణాళ్ళకు వచ్చారు. రోడ్డుకి ఒక ప్రక్కన నుంచొని ఆసక్తితో ఉత్సవాన్ని చూడసాగారు. అయితే అక్కడినుంచి రథం స్పష్టంగా కనిపించకపోవడంతో, ఇంకొంచెం ముందుకి వెళ్ళి జనప్రవాహంలోకి దిగారు. ఆపై జనాన్ని నెట్టుకుంటూ, చీల్చుకుంటూ ముందుకి సాగారు. అటువైపే జనం తోపిడి ఎక్కువగా ఉంది.

ఇంతలో ఒక జన తరంగం వెనకాలనుంచి ఉవ్వెత్తుగా వచ్చి మాధవరావుగారిని బలంగా ఆడవాళ్ళవైపు నెట్టింది. అప్పటికే అక్కడ చాలామంది కుర్రకార్లూ, పెద్దవాళ్ళూ కూడా ఆడవారిమీదపడి అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఆడవారి అరుపులు జనం గోలలో కలిసిపోతున్నాయి. అదే సమయంలో వీధీ దీపాలు ఉన్నట్లుండి ఆరి పోయాయి. ఆడవారి వైపునుంచి భయంతో కేకలు, మగవారివైపు నుంచి గోల ఉవ్వెత్తుగా వినిపించసాగాయి. అదను దొరికిందే తడవుగా మగవారు ఆడవారి మీదపడి పిల్లా పెద్దా ముసలి ముతకా అన్న తేడాలేకుండా చిత్తంవచ్చినట్లు అడ్డూ అదుపూ లేకుండా పరమ అసభ్యంగా అతి హేయంగా నీచాతినీచంగా ప్రవర్తించసాగారు.

ఆ క్షణంలో పరమ సౌజన్యమూర్తి అయిన మాధవరావుగారిలోని దానవుడు మేల్కొన్నాడు. గడచిపోయిన యవ్వనం కోడెనాగులాగా బుసలు కొట్టింది. పట్టరాని ఆవేశంతో పరవళ్ళు తొక్కే ఉత్సాహంతో పట్టు వదిలించుకొన్న భూతంలాగా ఆయన జనంలో జొరబడి, ఆడవారితో అతి హేయంగా విజృభించి ప్రవర్తించసాగారు.

కొద్ది నిమిషాలలోనే దీపాలు తిరిగి వెలిగాయి. అయినా విచక్షణ జ్ఞానం లోపించి విశృంఖలంగా ప్రవర్తిస్తున్న రసికాగ్రేసరులకు ఆ విషయమే పట్టలేదు. వారి ధోరణిలోనే వారు మునిగిపోయి ఉన్నారు. లైట్లు పోవడంతో తృటికాలం ఏమి చేయాలో తోచక ఖంగుతిన్న పోలీసులు, దీపాలు రాగానే తెప్పరిల్లారు. అదుపుతప్పి ప్రవర్తిస్తున్న జనాన్ని అదుపు చేయడానికి లాఠీలతో తరమడం మొదలుపెట్టారు. పోలీసులు తరుముతుంటే జనం అటూ ఇటూ కంగారుగా పరుగులు తీయడం ప్రారంభించారు. జనంలో కేకలు ఎక్కువయ్యాయి. ఆడవాళ్ళు, పిల్లల సంగతి చెప్పనే అక్కరలేదు. నిముషంలో ఆప్రాంతం రణరంగంగా మారిపోయింది. రథం ఉన్నచోటే ఉండిపోయింది. మొకులు లాగే భక్తులు బ్రతుకుజీవుడా అంటూ పారిపోయారు. రథంమీద ఉన్న పూజారి ఇతరులు భయంతో బిగుసుకుపోయారు. శత్రువును చూసి భయపడి గూటిలో ఒదిగి కూర్చునే గువ్వల్లాగా రథం లోపలికిపోయి ముడుచుకు కూర్చున్నారు.

పది నిమిషాలలో జనాన్ని అదుపులోకి తీసుకురాగలిగారు పోలీసులు. అయితే ప్రళయం వికటాట్టహాసం చేయడానికి పది నిమిషాలు చాలు. అటు తర్వాత యుగాంతర ప్రళయం తర్వాత యుగసంధిలాగా, తుఫాను తర్వాత ప్రశాంతత వలె తిరిగి శాంతి అలముకుంది. రెట్టించిన జాగ్రత్తతో పోలీసులు కాపలా కాయగా తిరిగి రథం ముందుకు సాగిపోయింది. ఈసారి జనంలో ఒక విధమైన మౌనం చోటు చేసుకుంది. అప్పటివరకు జనారణ్యంగా కనిపించిన ఆ ప్రదేశం, నిర్జనావాసంగా మారిపోయింది. పోలీసుల చాకచక్యం వల్ల, ప్రజల సహకారం వల్ల ఆ ఊరేగింపు యుద్ధరంగంగా మారకుండా ఆగిపోయింది.

పోలీసులు జనాన్ని తరుముతున్నప్పుడు వారు ఎటు అవకాశం ఉంటే అటు పరుగెత్తారు. ఆ ప్రాంతంలో ఒక పెద్ద కాంపౌండ్ ఉంది. దాని మధ్య ఒక పాడుబట్ట బంగళా. కాంపౌండ్ చుట్టూ ముళ్ళకంచె ఉండడంతో ఆ బంగళా ఉన్న కాంపౌండ్ లోకి ఎవరూ పరుగెత్త లేదు. బంగళా దగ్గరికి వెళ్ళడానికి ముళ్ళకంచె మధ్యన ఒక ఇరుకుత్రోవ ఉంది. అక్కడ దోవ ఉన్నట్లు తెలిసినవాళ్ళే అందులోంచి వెళ్ళగలరు. జనం ఆత్మరక్షణ ప్రయత్నంలో దొరికిన దోవని పుచ్చుకుని పారిపోత్ను సమయంలో నలుగురు యువకులు ఒక యువతిని బలాత్కారంగా ఆ పాడుబడ్డ బంగళా లోకి లాక్కుని పోసాగారు. కంగారులో ఆ విషయం గమనించిన వారెవరూ లేరు. గమనించినా ఎవరి గోలలో వారుండటంతో ఆ విషయం పట్టించుకున్నవారు లేరు. అసహాయంగా ఆర్తనాదాలు చేస్తున్న ఆ అబల గోడు ఎవరికీ వినిపించలేదు.

ఆత్మరక్షణ కోసం పరుగు అందుకున్న మాధవరావుగారి కంట ఈ దృశ్యం పడింది. వెంటనే ఆయన నెమ్మదిగా వారిని అనుసరించ సాగాడు. ఆ యువతిని వారు బంగళా వెనుకవైపున ఉన్న వసారాలోకి తీసుకువెళ్ళిన విషయం గ్రహించడానికి ఆయనకు ఎక్కువసేపు పట్టలేదు. నెమ్మదిగా పిల్లిలాగా చప్పుడు చేయకుండా అక్కడికి జేరుకున్నాడాయని. అక్కడ జరుగుతున్న దారుణాన్ని చూసి క్షణం సేపు చలించిపోయాడు. ఆ యువతిని ఇద్దరు నేలమీద పరుండబెట్టి బలంగా పట్టుకొని వుంటే మూడవ వ్యక్తి తన రాక్షస కామాన్ని తీర్చుకుంటున్నాడు. అదంతా మౌనంగా చూసి ఆనందిస్తున్న నాలుగో వ్యక్తి మూడో వ్యక్తి పని పూర్తి కాగానే తన వంతు తీర్చుకోసాగాడు. ఆ యువతి బాధగా మూలుగుతోంది. భయంతో ఏడుస్తోంది. వదిలిపెట్టమని గోలపెడ్తోంది. కాని అది అరణ్య రోదనమే అయింది. తానే ఏమి చేయాలా అని ఏమి చేయగలనని మనసులోనే వితర్కించుకోసాగాడు మాధవరావు గారు. తాను ఒంటరివాడు. నలుగురు యవ్వనంలో వున్న దృఢకాయుల్ని ఎదుర్కోలేడు. రోడ్డుమీదకి వెళ్ళి నలుగుర్నీ కేకేసుకువస్తేనో! కాని ఎవరి గోలలో వారున్న ఆ సమయంలో తన మాటల్ని ఎవరు పట్టించుకుంటారు. పైగా నలుగురికీ తెలిసిన తనను వారు గుర్తుపట్టి ఇక్కడెందుకున్నావని నిగ్గదీస్తే ఏమి చెప్పాలి! ఈ ఆలోచనలతో పతమత మవుతున్న సమయంలో మిగిలిన ఇద్దరూ తమ పని పూర్తి చేసుకున్నారు. ఆ తర్వాత ఏమీ ఎరగనట్లు బట్టలు దులుపుకుని అందరూ చీకట్లోకి జారుకున్నారు.

మాధవరావు గారు నెమ్మదిగా ఆ యువతి దగ్గరకు వెళ్ళారు. ఆమె బాధగా మూలుగుతోంది. కళ్ళు మూసుకునే ఉంది.

ఆయన అటూ ఇటూ చూశాడు. ఎవ్వరూ కనిపించలేదు. అంతసేపూ నలుగురు ఆమెను అనుభవిస్తున్న దృశ్యం చూసేసరికి ఆవేశాన్ని ఆపుకోలేక పోయాడాయన. ఆయనలోని మానవత్వం ముఖం చూపలేక మరుగున దాక్కుంది. ఆయనలోని దానవుడు వికటాట్టహాసం చేస్తూ పైకి లేచాడు. అసహాయురాలైన ఆమె పైబడి విజృంభించాడు.

మరికొంచెం సేపట్లో ఆ యువతి మూలుగు కూడా ఆగిపోయింది. ఆమెకి స్పృహ తప్పిందో తెలీదు. ఇంకేమైనా జరిగిందో తెలీదు. అచేతనంగా ఉండిపోయింది.

ఆవేశం చల్లారగానే మాధవరావుగారిలోని మానవుడు మరుగునుంచి బయటపడ్డాడు. ఆ మానవుని చూచి దానవుడు భయపడి పారిపోయాడు. తాను చేసిన పని ఏమిటో ఆయనకి అర్థం అయింది. తనమీద తనకే అసహ్యం వేసింది. ఎంతో నియమ నిష్టలతో వుండే తాను ఆవిధంగా దిగజారిపోవడంతో మనసు క్షోభించింది. ఆ యువతికి ఏమైందో నన్న దిగులు పట్టుకొంది. ఆమెని రక్షించాలన్న ఆరాటం ప్రబలింది. ఆమెని అక్కడే వదిలేస్తే దిక్కూ మొక్కూ లేక నికృష్టపు చావు చస్తుందేమోనన్న భయం వేసింది. ఆమెను తీసుకువెళ్ళి కనీసం రోడ్డు ప్రక్కగా నన్నా పడుకోబెడ్తే ఎవరైనా చూసి రక్షిస్తారనిపించింది. వెంటనే ఆ యువతి దేహాన్ని భుజాన వేసుకొని రోడ్‌వైపు బయలుదేరాడు. రోడ్డును సమీపిస్తుండగా, ఎదురుగా ఎవరో తూలుతూ వస్తున్నట్లు కనిపించింది. దాంతో భయంవేసి ఆ దేహాన్ని అక్కడే నేలమీద పడుకోబెట్టి చీకట్లోకి పారిపోయాడు మాధవరావుగారు.

దూరంగా జగన్నాథ రథచక్రాలు భారంగా కదులుతున్నాయి. దేవునికి అర్పించిన ఎన్నో పూలు వాటికింద పడి నలిగిపోతున్నాయి.

* * *

కోర్టుహాల్ జనంతో కిటకిట లాడుతోంది.

ఆ సమయంలో విచారణకి వచ్చిన కేసు మాధవి అనే 18 సంవత్సరాల యువతి మీద జరిగిన మానభంగం గురించి, సామూహికంగా, పరమ దారుణంగా జరిగిన మానభంగం. పాపం ఆ అమ్మాయి ప్రాణాలను బలిగొంది. మామూలు రేప్ కేసు అయితే అంతటి సంచలనం కలిగించి ఉండేది కాదు. అంతటి ప్రాధాన్యాన్నీ సంతరించుకునేది కాదు. కాని మాధవి కేంద్రప్రభుత్వంలో పెద్ద ఆఫీసరు గారి అమ్మాయి. బంధువుల ఇంటికి వచ్చి వారితో జగన్నాథస్వామి రథోత్సవాన్ని చూడడానికి వెళ్ళింది. లైట్లు పోయిన గడబిడలో పోలీసులు జనాన్ని తరుముతున్న గోలలో ఆమె బంధువులనుంచి తప్పిపోయింది. దగ్గరలో ఒక కాంపౌండ్ కనిపిస్తుంటే భయంతో అందులోకి పారిపోయింది. ఆ సంఘటనే ఆమెని అపరకీచకుల పాలబడేసి జీవితానికి చరమగీతాన్ని పాడించింది. కన్యగానే వుండి జీవితం ఏమిటో ఎరగకుండానే గతించిపోయింది. మొగ్గ విచ్చుకోకముందే రాలిపోయింది.

ప్రభుత్వ న్యాయవాది తన వాదనని మొదలు పెట్టాడు.

"మిలార్డ్ ఇది అత్యంత దారుణమైన హత్య. త్రాగిన మైకంలో ఈ రంగడు ఇంతటి దారుణానికి పాల్పడ్డాడు. పోలీసువారు చూపిన సాక్ష్యాధారాల ప్రకారం ఈ హత్య చేసింది ఇతనేనని నిరూపిత మవుతుంది. అందువల్ల ముద్దాయికి ఐ.పి.సి. 376 సెక్షన్ క్రింద యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష విధించవలసిందిగా కోరుతున్నాను అంటూ విన్నవించాడు.

"రంగడే ఈ హత్య చేశాడనడానికి మీవద్ద ఉన్న ఆధారాలేమిటి?" అని అడిగాడు జడ్జిగారు.

"ఆరోజు రథయాత్ర జరుగుతోంది. సాయంత్రం ఏడుగంటల ప్రాంతంలో లైట్లు పోయాయి. దాంతో జనంలో తొక్కిసలాట మొదలయింది. జనాన్ని అదుపుచేయటానికి పోలీసులు లాఠీఛార్జీ మొదలుపెట్టారు దాంతో జనం చెల్లాచెదురయ్యారు. పరాయి ఊరినుంచి వచ్చిన మాధవి భయంతో పాడుబడ్డ బంగళావున్న కాంపౌండ్‌లోకి పరుగెత్తింది. ఆమెను వెన్నంటి వెళ్ళిన ఈ రంగడు ఆమెను దారుణంగా రేప్ చేశాడు. దాంతో ఆ అమ్మాయి చనిపోయింది. ఆమె శవం దగ్గరే రంగడు ఉండగా పోలీస్ వెంకటస్వామి రంగణ్ణి పోలీస్ స్టేషన్‌కి పంపించి మాధవిని ఆస్పత్రికి జేర్చాడు. కాని అప్పటికే ఆమె చనిపోయి ఉంది. బలమైన ఈ సాక్ష్యాధారాల వల్ల రంగడే ఈ నేరం చేశాడని నమ్ముతున్నాను" అని కేసు వివరాలు తెలియచేశాడు ప్రభుత్వ న్యాయవాది.

"ఆమె దగ్గర ఉన్నంతమాత్రాన రంగడే నేరం చేశాడని ఎలా అంటారు? పైగా అతను పూర్తిగా మైకంలో ఉన్నాడంటున్నారు తప్పతాగిన వ్యక్తి రేప్ చేసి హత్య చేయుగలడా?"

"రంగడు పోలీసులకి పాత పరిచయస్థుడే. వాడు వట్టి త్రాగుబోతు, తిరుగుబోతు. ఇంతకు ముందు ఎన్నో కేసులలో ఇరుకున్నాడు.

"కావచ్చు. కాని రంగడె ఆమని చంపాడని ఎలా అంటారు? అతను ఆమె దగ్గర ఉండడం కాకతాళీయం కావచ్చు. అంతకుముందే ఆమెను ఎవరో చంపి ఉండవచ్చు లేదా ఆమే చనిపోయి ఉండవచ్చు. ఇంతకీ పోస్టుమార్టం రిపోర్టులో ఏమని ఉంది?"

"కన్యయైన మాధవిని బలవంతంగా మానభంగం చేయడం వల్ల అధిక స్రావం అయినందువల్ల, షాక్ మూలంగానూ మరణించినట్లు రిపోర్టులో ఉంది. ఆ రాత్రి సుమారు 7-30 ప్రాంతంలో ఆమె చనిపోయి ఉండవచ్చునని ఉంది. ఆ సమయం రంగడిని పోలీసు వెంకటస్వామి పట్టుకున్న సమయంతో సరిపోతోంది. వెంకటస్వామి సాక్ష్యం, మెడికల్ రిపోర్టులు రంగడే ఈ హత్యచేసి ఉండాలన్న బలమైన సాక్ష్యాన్ని ఇస్తున్నాయి

"రంగడు కేవలం మానభంగం చేసి ఉండవచ్చుగా హత్యకూడా చేశాడని ఎలా చెప్ప

గలరు?"

గవర్నమెంట్ ప్లీడర్ బుర్ర గోక్కున్నాడు. కొంచెం తటపటాయించి "రంగడు మానభంగం చేసిన విషయంలో సందేహానికి తావులేదు. ఆకారణంగా అధిక స్రావమై ఆమె చనిపోయినందువల్ల పరోక్షంగా అతనే ఈ హత్యకు కారణం అవవచ్చు."

"అనుభవజ్ఞులైన న్యాయవాదులు ఇలాగేనా మాట్లాడేది?" అని కొంచెం మందలించి ముద్దాయిని ప్రవేశపెట్టండి" అన్నారు జడ్జిగారు.

ముద్దాయి రంగడు బోనులోకి వచ్చాడు.

"నీమీద మోపబడిన నేరం గురించి విన్నావుగా! దీనికి నీ సంజాయిషీ ఏమిటి?" అని అడిగాడు జడ్జిగారు.

"దొరా .... నాకేమీ తెలీదు. నేను తాగుబోతోడ్నే. ఆరోజు బాగా తాగిన మాట నిజమే. కాని నేను ఏ పాపం ఎరుగను దొరా. అడ్డదారంట పోవచ్చునని కాంపౌండ్లోంచి వెల్తుంటే కాలికి ఎవరిదో శరీరం తగిలింది. వంగుని చూస్తూ ఎవరో అమ్మాయిది. భయంతో ఆడనే గడ్డకట్టుకుపోయా. ఇంతలో వెనకాలే పోలీసాయనొచ్చి నన్ను పట్టుకున్నాడు. ఆ అమ్మాయిని నేను చంపానని ఒప్పుకోమన్నారు. నేనే పాపం ఎరగనంటే బాగా కొట్టారు దొరా" అంటూ గొల్లుమన్నాడు రంగడు.

గాలరీలోంచి "దొరా ... ఆడు తాగుబోతేకాని పానాలు తీసేటోడు కాదు దొరా .... ఆణ్ణి ఒచ్చించండి పిల్లా పాపా గలోళ్లం" అంటూ ఎవరో స్త్రీ గోల పెడ్తూ లేచింది.

"ఆర్డర్ .... ఆర్డర్ ..." అంటూ బల్లమీద కొయ్యసుత్తితో కొట్టారు జడ్జీగారు.

పోలీసులు అదివిని ఆ స్త్రీ నోరు మూయించారు.

"ఈ కేసులో సాక్ష్యం నాకు సమగ్రమైనదిగా అనిపించడం లేదు. పైగా ఈరోజు నా ఆరోగ్యం కూడా బాగాలేదు. అందువల్ల నేను సరియైన నిర్ణయం తీసుకోలేక పోవచ్చు. కనుక ఈ కేసును వచ్చేనెల పదవ తేదీకి వాయిదా వేస్తున్నాను" అంటూ లేచారు జడ్జిగారు.

"ఎంతటి దారుణం చేశాడు. వీడిని ఉరితీయాల్సిందే" అనుకుంటూ వెళ్ళారు జనం. రంగడికి శిక్షపడే విషయంలో ఎవరికీ అనుమానం లేకపోయింది.

★ ★ ★

జడ్జీగారు అకస్మాత్తుగా వ్యాధిగ్రస్తులయ్యారు. అందువల్ల నెలరోజులు సెలవుపెట్టారు. ఈ కారణంగా పై నెల పదవతేదీన విచారణకు రావలసిన రంగడి కేసు కొత్త జడ్జిగారి ముందువస్తుంది. ఈలోగా కొత్తజడ్జి గారికి ఒక వ్యక్తిదగ్గర నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. మాధవి హత్యకేసులో తాను తిరుగులేని సాక్ష్యం చెప్పగలనని, విచారణ రోజున స్వయంగా కోర్టుకి హాజరై నిజం చెప్పగలననీ అందులో ఉంది. ఆసక్తికరమైన ఈ పరిణామం ఎంతో సంచలనాన్ని కల్పించింది.

ఆరోజునే ఈ కేసు తిరిగి విచారణకు వచ్చింది.

కోర్టు హాలు జనంతో క్రిక్కిరిసి పోయింది.

"ఈ కేసులో తామంతట తాము ఎవరైనా ముందుకువచ్చి సాక్ష్యం చెప్పదలుచుకుంటే చెప్పవచ్చు" అని ప్రకటించారు కొత్త జడ్జిగారు.

కోర్టులో నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

ప్రేక్షకుల గాలరీలోనుంచి ఒక నడివయస్కుడు తల వంచుకుని బోనులోకి వచ్చాడు. ఆయన గడ్డం బాగా మాసివుంది. జుట్టు బాగా రేగి ఉంది.

ఆయన బోనులో ప్రవేశించి తల ఎత్తగానే "అరే ..... జడ్జి మాధవరావు గారు. మాధవరావు గారూ ఇదేమిటి?" అంటూ ఆశ్చర్యపోసాగారు అందరూ.

కొత్త జడ్జిగారు "ఇదేమిటి నేను పొరపడడం లేదు కదా! మాధవరావు గారూ ... ఏమి టిది!" అని అడిగారు.

"అవును. నేనే. మాధవరావునే. నిజాన్ని ఇంకెంతకాలం దాచలేను. జరిగింది చెప్తాను వినండి. ఆరోజు జగన్నాథస్వామి రథోత్సవం చూడడానికి నేను వెళ్లాను. ఒక న్యాయమూర్తిగా కాదు. కేవలం మాధవరావుగా.... ఒక సామాన్య మానవునిగా వెళ్లాను. విద్యార్థులు ఆడపిల్లల్ని వేధిస్తే "ఈవ్ టీజింగ్" కింద నేరం విచారించి శిక్షించే నేను ఆ రోజున జనం ఆడవాళ్లను పట్టుకొని అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తుంటే వారించకపోగా నేనూ చేయి కలిపాను. అది క్షణికావేశం. జనం ఊపు ఎటుంటే అటు కొట్టుకుపోవలసిందే. దానిని 'మాబ్ సైకాలజీ అనండి, మాబ్ ఇన్ఫ్లుయెన్స్" అనండి. ఆ తర్వాత మాధవిని నలుగురు ఎత్తుకుపోతుండడం చూశాను. ఆమెను రక్షించాలన్న ఉద్దేశంతో వాళ్లని వెంబడించాను. కాని నలుగురుని ఎదిరించే ధైర్యం లేక ఊరుకున్నాను. ఆ పైన నలుగురూ నా కళ్లముందే ఆ అబలను దారుణంగా చెరుస్తుంటే ఏమీ చేయలేక చూస్తూ ఊరుకున్నాను. కాని వాళ్ళు చేసింది చూశాక నేనూ ఆవేశం అణచుకోలేక పోయాను. ఏది దారుణమైన పరమ నీచమైన చర్యగా భావించానో, అదే వైచ్యానికి నేనూ ఒడిగట్టాను. వాళ్ళు వెళ్లిపోయాక అచేతనంగా పడున్న ఆమెని నేనూ మానభంగం చేశాను. నా నమ్మకం ప్రకారం అప్పటికే ఆమె స్పృహకోల్పోయి వుందే కాని చనిపోలేదు. ఆవేశం చల్లారాకా పశ్చాత్తాపంతో ఉడికిపోయాను. ఆమెను రక్షించే ఉద్దేశంతో భుజాన వేసుకుని రోడ్డువైపు రాసాగాను. ఆ సమయానికి అటుగా ఎవరో తూలుతూ వస్తుంటే చూసి భయపడి ఆమెను అక్కడే నేలమీద పడుకోబెట్టి అక్కడ వుండే ధైర్యం లేక పారిపోయాను. ఆ వచ్చింది రంగడు అన్న విషయం ఈ కేసు విచారణలో తెలుసుకున్నాను. ఈ కేసుని విచారిస్తున్న నేను నిజాన్ని దాచుకోలేక బయటకు చెప్పుకోలేక లోలోపలే కుమిలిపోతున్నాను. జైలుశిక్షనయినా ఇంతకన్నా ఆనందంగా అనుభవించగలను. ఎంత బాధనైనా తట్టుకోగలను కాని నాకూ భాగం ఉన్న నేరంలో నిర్దోషి అయిన రంగడికి శిక్ష పడబోతుంటే తట్టుకోలేకపోయాను. ఒక న్యాయమూర్తిగా ఎందరికో న్యాయం చేసిన నేను ఒక నిరపరాధికి అన్యాయం ఎలా చేయగలను? నేను మౌనంగా వుంటే నా పేరు ప్రతిష్ఠలకి ఎటువంటి కళంకమూ రాదు. రంగడికి శిక్ష పడడంతో కేసు ముగుస్తుంది. ఆ పేదవాడు అప్పీలుకి కూడా పోలేడు. కాని నా మనో న్యాయస్థానం ముందు నేనెప్పుడూ ముద్దాయిగానే వుండిపోతాను. ఆ చిత్రవధని నేను భరించలేను అందుకే నాకు నేనుగా నా నేరం అందరిముందూ ఒప్పుకుంటున్నాను.

మనిషి పరిస్థితులకు బానిస. సుప్రీంకోర్టులో న్యాయమూర్తి అయినంత మాత్రాన అతడు సుప్రీం బీయింగ్ అవుతాడనుకోవడం పొరపాటు. చుట్టూ నోరూరించే పదార్థాలున్నప్పుడు ఇచ్ఛికంగా నోరు కట్టుకోగలవాడే స్థిరచిత్తుడు అవుతాడు. అంతేకాని పూటకి గతిలేనివాడు "నేను నిండుభోజనాన్ని ముట్టను" అంటే అది "అందని ద్రాక్షపళ్ళు పుల్లన" అన్నట్లే అవుతుంది. అనుభవించే అవకాశం, ఉత్సాహం, శక్తి ఉన్నప్పుడు అనుభవించకుండా ఉండగలిగినవాడే నిగ్రహంగల యోగి అవుతాడు. అంతేకాని "వృద్ధనారీ పతివ్రతా" అన్నట్లు శరీరంలో అన్ని ఉడిగాక "నేను ఇంద్రియ నిగ్రహం పాటిస్తున్నాను" అంటే అర్థం ఏముంటుంది.

ఆ ఉత్సవం రోజున నేను ఒక సామాన్య మానవుడిని. ప్రతి మనిషిలోనూ మంచీ చెడూ

రెండూ వుంటాయి. ఆ క్షణంలో, నాలోని చెడు బయటికి వచ్చింది. దానవుడు వికటాట్టహాసం చేశాడు. ఆ ప్రభావంలో ఆడవారితో అసభ్యంగా ప్రవర్తించాను. అఖరికి అసహాయురాలై అబలని స్పృహలేని స్థితిలో వుందన్న ఇంగితం కూడా లేకుండా చెరిచాను. ఆ క్షణంలో నాలోని దానవత్వం పరాకాష్ఠకు చేరింది.

అయితే ఆవేశం చల్లారాక నాలోని మానవత్వం తలయెత్తింది. మానవుడు మేల్కొన్నాడు. పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోయాను. ఆ కృత్యానికి బలి అయిపోయిన మాధవిని తిరిగి బ్రతికించలేను. ఆమె కన్నవారి కడుపుశోకం తీర్చలేను. కాని. నా పాపానికి పరిహారంగా ఒక నిర్దోషిని రక్షించి అతని కుటుంబాన్ని కాపాడ గలుగుతున్నాను. అదే నాకు తృప్తి.

మనిషికి సంఘంలో హోదా, అధికారం, స్థానం - ఇవన్నీ అతనిలోని అసలు రూపాన్ని కప్పివుంచే ముసుగులు. వాటికి దూరంగా వున్నపుడు ఆ ముసుగులు తొలగిపోయి అసలు రూపం బయటపడుతుంది. నిప్పును తెలిసి ముట్టుకున్నా, తెలియక ముట్టుకున్నా కాలుతుంది. అందువల్ల నా పాపానికి అది ఏ పరిస్థితుల్లో చేసినా శిక్ష అనుభవింపక తప్పదు. న్యాయపీఠం మీద కూర్చునే అర్హత దోషినైన నాకు లేదు. అందుకే ఆ స్థానం నుంచి దిగి వచ్చి ముద్దాయిగా న్యాయస్థానంలో నుంచున్నాను. నాకు తగిన దండన విధించవలసిందిగా కోర్టువారిని కోరుతున్నాను" అంటూ ముగించాడు మాధవరావు గారు.

కోర్టులో కాలం గడ్డకట్టిందా అన్నంత నిశ్శబ్దం అలముకుంది. నివ్వెరపోయిన కొత్త జడ్జిగారు తెప్పరిల్లాక అన్నారు.

"..... మాధవరావుగారు చెప్పినట్లు ప్రతి మనిషిలోను మంచీ చెడూ రెండూ వుంటాయి. క్షణికావేశంలో పరిస్థితుల ప్రాబల్యం వల్ల మాధరావుగారిలోని దానవుడు పైకి వచ్చి ఆకృత్యాలు చేవాడు. అట్టి పరిస్థితుల్లో ఎవరైనా అలాగే చేస్తారేమో! సంస్కార హృదయుడైన మాధవరావు గారు మాత్రం తన తప్పు తెలుసుకొని పశ్చాత్తాపం చెందారు. ఫలితంగా ఆయనలోని మానవుడు మేల్కొన్నాడు. ఆయన భావి జీవితాన్ని నాశనం చేసేట్టిదైనా నిప్పులాంటి నిజాన్ని బయటకి చెప్పించి నిర్దోషిని కాపాడేటట్లు చేశాడు. అయితే ఒకటిమాత్రం నిజం. మాధవరావుగారు చెప్పినట్లు తెలిసి ముట్టుకున్నా, తెలియక ముట్టుకున్నా నిప్పు కాలుతుంది. అలాగే చట్టం కూడాను. తెలిసి చేసినా, తెలియక చేసినా ఏ పరిస్థితులలో చేసినా నేరం నేరమే. అందుకు శిక్ష అనుభవించక తప్పదు. న్యాయం ముందు, చట్టం ముందు అందరూ సమానులే. అందువల్ల ఆయన శిక్ష అనుభవింపక తప్పదు. అయితే కేసులోని పూర్వాపరాలు విచారించి ఆయనకు ఏ సెక్షన్ క్రింద ఏ శిక్షను విధించాలో క్షుణ్ణంగా పరిశీలించాక, జ్యూరీల అభిప్రాయాన్ని కూడా పరిగణనలోకి తీసుకుని ఒక నిర్ణయం గైకొన వలసి వుంటుంది. బుద్ధిపూర్వకంగా మానభంగం చేస్తే యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష కూడా విధించవచ్చు. ఇతర పరిస్థితులలో పదేళ్ళవరకు కఠిన జైలుశిక్షను వేయవచ్చు. మాధవరావు గారి కేసును ఫుల్‌బెంచ్‌కి నివేదించి తగిన నిర్ణయం తీసుకోవడం జరుగుతుంది. కేసులో కొత్త వివరాలు తెలియడంతో అసలు నేరస్థులను పట్టుకోవడానికి చర్యలు తీసుకోవలసిందిగా పోలీసు శాఖను ఆదేశిస్తున్నాను. ఇప్పటికి ఈ కేసును వాయిదా వేస్తున్నాను" అంటూ ముగించారు.

బోనులోకి ప్రవేశించినపుడు అవమాన భారంతో, ఆవేదనతో తల ఎత్తుకోలేని మాధవరావుగారు నిజం చెప్పేశాక అమితమైన మానసిక ప్రశాంతతో, సంతృప్తితో ధైర్యంగా తల ఎత్తుకుని బోనునుంచి దిగారు. జగన్నాథ రథచక్రాల కింద పడి ఎందరో అమాయకులు ప్రాణాలు కోల్పోతుంటారు. మాధవీ, మాధవరావుగారు కూడా ఆ విధంగా నలిగిపోయినవారే.

(ఆంధ్రభూమి మంత్లీ, సెప్టెంబర్ 1988)